

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Arbejdstid.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om forandret Affattelse af §§ 39, 41, 42, 43, 71 og 72 i Lov af 12te Juli 1867 om Valgene til Rigsdagen.

Mødet hævet kl. 4.50.

Iti og tyvende Møde.

Onsdagen den 20de November 1895, kl. 1.

Formanden (Sofus Høgshro): Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen) er modtaget et Andragende fra pensioneret Overkommandersergent D. Sørensen af Birkerød om Pensionsforhøjelse.

Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) er modtaget et Andragende fra assistediget Beslagsmed H. Christianen af 1ste Artilleriregiment om en aarlig Understøttelse.

Disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Ved Folketingsmanden for Tisted Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen) er modtaget et Andragende fra H. Wilandt af Ribe om en Udvidelse af Fredningsgrænsen for Fisteriet ved Ribe Almindung.

Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der behandler Fiskerilovforslagene.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af Forespørgsel til Indenrigsministeren af Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) m. fl. angaaende Eksportforholdene fra Esbjerg til England.

Slot: At den foreliggende Sag griber dybt ind i de forskellige Interesser, derom vidne Forhandlingerne i Mandags, som vare saa lange og udførlige. Jeg maa antage, at et af de Punkter, som have størst Betydning for Landbruget i dets Helhed, netop er Eksportforholdene. Begge Ordførerne, det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Staarp) og Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) fremhævede forskellige Mangler ved den Forbindelse, som finder Sted fra Esbjerg til Parkeston. De hævdede begge, at deres Kritik af Manglerne ikke saa meget var rettet mod det forenede Dampstibselskab, som udfører Transporten, som derimod mod selve Kontrakten; men begge de to ærede Talere kom dog, efter at have overvejet samtlige Forhold, til den Anskuelse, at de vilde tilraade Statsdrift paa denne Route. Den højtærede Minister erkendte disse Manglers Tilstedeværelse, men understregede Ordførernes Erklæring om, at Skylden ikke var det forenede Dampstibselskabs, men derimod Kontraktens. Ministeren vilde derfor reformere paa det bestaaende Grundlag, paa de private Selskaber, ved at lade Statens Understøttelse tilflyde samtlige Router i Landet, men havde derimod adskillige Betæneligheder ved Statsdrift, ja rettere sagt en hel Mængde Betæneligheder derved. Jeg skal ikke komme ind paa at kritisere eller bedømme disse Indvendinger fra Ministerens Side mod Statsdrift, baade fordi de forekomme mig at være stillede noget paa Spidsen, og ogsaa af den Grund, at jeg i flere Henseender kan give den højtærede Minister Ret i hans Bemærkninger om Statsdrift. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at vi ikke skulle gaa til Statsdrift paa flere Router end høist nødvendigt. Jeg skal dernæst nævne et Par af de Indvendinger, som den højtærede Minister gjorde mod Statsdriften, og hvori jeg er enig med ham. Han nævnedes saaledes, at Statsdrift var for dyr, og det er jo noget, vi alle kende, at Statsdriften absolut maa blive dyrere end den private. Det er dog for mig ikke den vigtigste Indvending af dem, Ministeren fremkom med. Hans vigtigste Indvending var den, at Statsdrift var bunden og tvungen i sine Bevægelser, og jeg skal over for det forenede Dampstibselskab erkende, at det netop har haft sin store Styrke paa dette Punkt. Den store Kapitalmagt, det er i Besiddelse af, er kommen Landbruget til gode under meget vanskelige Forhold, særlig vanskelige Naturforhold, hvoraf der jo kan følge adskillige Forandringer i Konjunkturerne. Jeg skal give det